

Comentariul poeziei Paradis in destramare scrisa de Lucian Blaga- prima parte

Dupa "bucatile de suflet" din "Poemele luminii" (1919), volumele de poezii "in marea trecere", "Lauda somnului", "La cumpana apelor" alcatuiesc "un ciclu omogen in lirica d-lui Blaga; ele caracterizeaza in cel mai inalt grad, drama cunoasterii, nevindecabila la tristete metafizica" in care se zbate sensibilitatea sa (Pompiliu Constantinescu).

Prin "Lauda somnului" (1929), procesul de spiritualizare a poeziei sporeste. Dupa opinia lui G. Calinescu, "Somnul e mediul potrivit sustragerii de sub orizontul solar si intrarii in metafizic".

Sentimentul trecerii, gandul mortii tulbura comunicarea cu elementele universului.

Poezia "Paradis in destramare" din acest volum contureaza scepticismul poetului in ceea ce priveste fenomenul de evolutie. Esentele cunoasterii s-au epuizat, iar necunoasterea nu poate decat sa anuleze existenta.

Viitorul este privit in relatie cu prezentul: daca totul este acum "in destramare", un maine nu va exista decat sub seninul unei catastrofe inevitabile.

Poetul isi proiecteaza obsesia neantului intr-o viziune cosmica, decaderea umanitatii fiind identificata cu insasi degradarea planului celest, imaginata, in finalitate, ca un sfarsit general.

Poezia debuteaza brusc, oferindu-ne un tablou dezolant: "Portarul inaripat mai tine intins/ un cotor de spada fara de flacari".

Elementele mitologice, frecvente in mod deosebit in volumul "Lauda somnului", se regasesc si in aceasta poezie.

Sabia arhanghelului care pazeste portile paradisului s-a rupt ori poate s-a tocit, devenind "un cotor". Spada de foc - simbol al adevarului a ramas si fara flacari, oferind, astfel, spectacolul unui inger dezarmat, care nu mai poate fi, deci, un strajer de temut Mai mult, desi luptele nu mai au sens si "nu se lupta cu nimeni", ingerul "se simte invins".

Ingerul portar poate reprezenta, in plan simbolic, insusi eul poetului, care isi sondeaza propriile origini.

Cerul intreg a cazut parca pe pamant, intrand, impreuna, in imperiul dezagregarii totale. Acest proces de stingere universala duce la disparitia adevarului si a harului poetic ("cotor de spada fara de flacari"), dar si la disparitia posibilitatii de cautare, de cunoastere. Cu toate ca "serafimii cu parul nins inseteaza dupa adevar", apele din fantani "refuza galetile lor".

Ingerilor ii se refuza adevarul, desi trudesca pe ogorul cunoasterii: "Arand fara indemn/ Cu pluguri de lemn/ arhangheli se plang/ de greutatea aripelor".

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Lumea se intoarce la primitivism, deznadejdea se intinde peste acest univers dezmembrat, pana si raiul intra in putrefactie, refuzand orice comunicare.